

Sygnatura akt VIII Ga 178/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górska

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) ((...))” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 19 grudnia 2016 r. sygnatura akt XI GC 688/16

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddała powództwo i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2400 (dwóch tysięcy czterystu) złotych tytułem kosztów procesu;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1150 zł (jednego tysiąca stu pięćdziesięciu) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

VIII Ga 178 / 17

UZASADNIENIE

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie, choć nie wszystkie podniesione w niej zarzuty były uzasadnione.

Trafnie w szczególności uznał Sąd pierwszej instancji, że pozwana skupiła się na wytknięciu braków dowodowych pozwu i kwestii formalnych. W istocie pozwana nie zaprzeczyła faktowi zawarcia umów z powodem oraz ich wykonania, zarzucając jedynie niewykazanie tego faktu przez powoda, co uznać należy za niewystarczające. Nawet w apelacji skarżąca nie odniosła się wprost do tego, czy zawarte były wskazane w pozwie umowy przewozu; nie wskazała, kto w jej imieniu podpisał dokumenty dołączone do pozwu, nie kwestionowała, że nastąpiło to w jej imieniu. Prawdłowe zatem było ustalenie, że doszło do zawarcia umowy przewozu; (sama pozwana nie przeczyła, że były między stronami zawierane tego rodzaju umowy).

Konstatacja ta nie stanowiła jednakże dostatecznej podstawy do uwzględnienia powództwa. W pozwie brak było bowiem jakichkolwiek twierdzeń co do sposobu ustalenia wynagrodzenia; nie przytoczono ich także po złożeniu przez pozwaną sprzeciwu i piśmie z dnia 22 lipca 2016 r., w którym pozwana zakwestionowała roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości (ostatnie zdanie).

Zgodnie z art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Pozwana nie miała obowiązku odnosić się szczegółowo do wysokości wynagrodzenia w sytuacji, w której w pozwie i dalszym piśmie powoda nie podano żadnych twierdzeń na

ten temat . Powołany przepis pozwala ustalić pewne fakty w świetle wyników całej rozprawy. Skoro w omawianej sprawie zakwestionowano żądanie co do wysokości, zaś powód dla uzasadnienia wysokości żądania nie powołał się nawet na umowę ramową, czy też stawki wynikające z zaakceptowanego przez kontrahenta regulaminu, brak podstaw do przyjęcia, że strony uzgodniły wynagrodzenie za przewóz, w szczególności w wysokości wskazanej w pozwie.

Wniosek taki jest tym bardziej zasadny, że faktury, które były jedynym dokumentem wskazującym na wysokość żądanego przez powoda wynagrodzenia, nie zostały zaksięgowane przez pozwaną. Co więcej, nie wykazano nawet, że zostały jej doręczone (co od początku zarzucała pozwana). Dokumenty złożone zaś w przez powoda w toku postępowania apelacyjnego były w świetle art. 381 k.p.c. spóźnione Wobec przytoczonej argumentacji pozostawały one przy tym bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu.

Już z powyższych tych względów powództwo nie mogło być uwzględnione. Ubocznie zatem tylko wskazać należy, że nietrafny okazał się zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. przepisu art. 358 k.c. W fakturach wystawionych przez powoda wskazano bowiem walutę polską, nie zaś euro.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok oddalając powództwo. Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia była również zmiana orzeczenia o kosztach procesu. W oparciu o przepisy art. 98 i 99 k.p.c. zasądzono od powoda jako przegrywającego sprawę na rzecz pozwanej koszty obejmujące wynagrodzenie w kwocie 2400, ustalonej na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym przed zmianami wprowadzonymi z dniem 27 października 2016 r.

W skład kosztów postępowania apelacyjnego wchodziła opłata od apelacji 250 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 powołanego rozporządzenia w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia apelacji.